

شبیه سازی امواج و سیلاب ناشی از سونامی مکران با استفاده از مدل های GEOWAVE و COMMIT-MOST

بهزاد لایقی

کارشناس اقیانوس‌شناسی، شرکت مهندسین مشاور افق هسته‌ای، تهران، ایران
layeghi2001@yahoo.com

عاطفه فرجی

کارشناس زمین‌شناسی، شرکت مهندسین مشاور افق هسته‌ای، تهران، ایران
ati.faraji@gmail.com

کلید واژه‌ها: شبیه‌سازی، سونامی، مکران، Commit- Most .Geowave

چکیده

در گستره شمال باختری اقیانوس هند، به‌سبب فروزانش صفحه اقیانوسی عمان به زیر صفحه قاره‌ای ایران، فروزانش مکران شکل گرفته است. ناحیه فروزانش مکران از نزدیکی‌های تنگه هرمز تا محدوده مرز هند با طولی حدود ۹۰۰ کیلومتر در امتداد خاوری – باختری گسترش یافته است. بر اساس داده‌های علمی و تاریخی، گستره مکران دارای پتانسیل ایجاد سونامی ناشی از زلزله‌های بزرگ در سواحل جنوب خاوری ایران‌زمین می‌باشد. از این رو مطالعه و شبیه‌سازی سیلاب ناشی از سونامی با در نظر گرفتن زلزله‌های احتمالی، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. در این تحقیق، امواج و سیلاب سونامی‌های ناشی از زلزله‌های احتمالی در زون فروزانش مکران، در سواحل استان سیستان و بلوچستان در بندر بربس به روش عددی با استفاده از نرم افزار COMMIT و نرم افزار GEOWAVE شبیه سازی و مورد مطالعه قرار گرفت. سناریوهای در نظر گرفته شده برای این کار، زلزله‌ای با بزرگای ۸، (زمینلرزه سال ۱۹۴۵ در پاکستان با بزرگای ۸/۱) و زلزله‌ای با بزرگای ۹/۰ (زلزله ۲۰۱۰ سندایی ژاپن) بود. نتایج به دست آمده نشان می‌دهد که حداکثر مقدار بالا آمدن آب در گستره موردنظر بررسی برای زلزله‌ای با بزرگای ۸ حدود ۰/۵ متر و برای زلزله‌ای با بزرگای ۹ حدود ۱۴ متر است. همچنین حداکثر پهنای منطقه سیلابی حدود ۱/۴ کیلومتر و زمان رسیدن اولین امواج به ساحل حدود ۲۲ دقیقه می‌باشد. نتایج به دست آمده در این تحقیق همچنین نشان دهنده تطابق نسبی خروجی‌های دو مدل برای سناریوهای مختلف سونامی در این منطقه می‌باشد.

مقدمه

در گستره شمال باختری اقیانوس هند، به‌سبب فروزانش صفحه اقیانوسی عمان به زیر صفحه قاره‌ای ایران، ناحیه فروزانش مکران تشکیل شده است. ناحیه فروزانش مکران از نزدیکی‌های تنگه هرمز تا محدوده مرز هند با طولی حدود ۹۰۰ کیلومتر (مختاری و همکران، ۱۳۸۵) در امتداد خاوری – باختری گسترش یافته است. مطالعات نشان می‌دهد که کمترین سرعت فروزانش صفحه عمان به زیر صفحه ایران نزدیک ۱۹/۵ میلی‌متر در سال است. بیشترین این مقدار نیز پیرامون ۲۷ میلی‌متر در سال برآورد شده است (Vernant et al., 2004). گستره مکران ایران و پاکستان از سوی خاور با گسل‌های ارنجنال و چمن، و از سوی باختر با گسل میناب (زندان) محدود می‌گردد. گسل میناب، جداکننده ناحیه انتقالی بین پهنه فروزانش مکران و چین خودگی‌های قاره‌ای زاگرس است.